

[Yvonne Herløv Andersen]

bliver bl. a. den meget store forhøjelse af renterne i forhold til nu. Det, vi bruger nu, er et meget nødvendigt redskab for kommunerne, det, vi kalder for lex Erhard ude i Gladsaxe, og hvormed vi kan hjælpe pensionisterne med skatter og afgifter, men i mange tilfælde er det ikke nok, og derfor står vi i en situation, hvor mennesker, der godt kunne blive i hjemmet, nogle gange må flytte fra deres bolig. Og hvad kan kommunen så gøre nu? Ingenting, sådan set, andet end eventuelt at købe huset, og det er der egentlig ikke rigtig nogen lovhjælp for. Men hele spørgsmålet omkring ejernes boligydelse og kvadratmeterprisen vil vi meget gerne gå dybere ind i under udvalgsarbejdet.

Så er der selve spørgsmålet om pensions-tillæggets indregning. Det har været fremme før her i folketinget, det har vi tilsluttet os, og det kan vi også være principielt enige i.

Også forhøjelsen af de samgiftes pensioner er ganske glimrende, idet vi ønsker én pension til én person.

I bemærkningerne til dette forslag har man fremhævet, at skattefritagelse for sociale pensioner ikke kan komme med i denne omgang. Det beklager vi meget dybt, idet det er en af de ting, som vi har prioriteret højest. Vi mener, der måtte komme en forenkling ud af det, hvis man kunne lave det således, at den pension, man fik, skulle man ikke betale skat af; lad os så diskutere beløbet bagefter. Derfor havde vi gerne set, at man ligesom sideordnet havde fremsat en skattereform og en pensionsreform, men det har vel ikke kunnet lade sig gøre. Som sagt beklager vi det.

Lovforslag nr. L 159 er også et led i den samlede buket og vedrører en forbedring for invalidepensionister. Det har vi også diskuteret herinde før. Det har været meget svært at klare sig med en laveste eller mellemste invalidepension, idet arbejdsmarkedet jo ikke nu indbyder til at gå ud at supplere den.

Lovforslag nr. L 160 går ud på det samme og omfatter enkerne.

Og så har vi forslaget om ændring af kon-tanthjælpen. Det må så blive et spørgsmål i udvalget, om man ønsker, det skal være de 80 pct. eller de 100 pct., men som det ligger nu, er det pensionisterne, det gælder.

De ændringer, der kommer vedrørende boligsikring, er også en følge af det hele, men der er stadig væk et problem vedrørende lån til betaling af ejendomsskatter og den

procentvise forhøjelse af renterne. Hvis det skal være diskontoen plus 3 pct., bliver det 12 pct., og som det er nu med det, jeg før kaldte for lex Erhard, altså loven om betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse, er det jo 6 pct. Det er en fordobling, og det er vi ikke særlig begejstrede for.

Så er der hele spørgsmålet vedrørende arbejdsindtægter og bortfald af pension. Det vil jeg ikke stå helt skråsikkert fast på i dag. Det er også noget, der må bero på en diskussion i udvalget og i gruppen, fordi det er et brud med et princip, som det er sagt af tidligere ordførere. Det her skulle ikke være en principdebat, men vedrørende debatten i maj måned 1977 om selve pensionsreformen havde vi alligevel – det skal man vel have – en målsætning, og det var indtægtsbestemt til-lægspension og, som jeg har nævnt før, især løsning af problemet vedrørende beskatning. Det vil vi fortsat arbejde for, selv om det måske ligger længere ude i fremtiden. Det kan være, man kan få løftet sløret lidt for det ved ministerens besvarelse senere i dag.

Så er der de private forslag, som dog også fortjener at få en bemærkning med på vejen; der ligger et stort arbejde bag dem alle sammen og en holdning, så absolut.

Vedrørende det radikale venstres forslag er vi positive over for en indtægtsbestemt folkepension. Der er økonomi i det og prioritering, hvad man vil, og hvis det eventuelt ikke kan blive fra 62 år, så muligvis fra 65 år, fordi vi står med nogle yngre årgange, som vi absolut ønsker skal komme i arbejde. Der er af tidligere ordførere også nævnt efterløn og den forbindelse, det har med dette forslag. Det kan givetvis indarbejdes i det, vi laver.

Så har der været sagt mange pæne ord om hr. Jørgen Juniors, fremskridtspartiets, forslag vedrørende underretningspligt for det offentlige, og de pæne ord, der er sagt, kan vi fuldt ud tilslutte os. Det burde være rimeligt i en tid, hvor man taler så meget om nærdemokrati, at man lige får et brev fra forvaltningen, der fortæller, at nu nærmer tiden sig, og ikke alene fortæller det, men også kommer ind på de rettigheder, man så har, for det er nok et område, der er forsømt nu. Det kan vi gå fuldstændig ind for.

Det ligger lidt tungere med det andet af hr. Jørgen Junior fremsatte forslag. Vi siger ikke ens pension til alle, men et grundbeløb,